

die gewoonlijk in de brieven naar Nederland behandeld worden, uitstellen. [fol. 1415¹³] Wat betreft de uitstaande schulden en nalatenschappen is conform het voorstel van het bestuur aan de zoon van de overleden tweede makelaar Damudar Sirkar toegestaan in de logie te verblijven op de belofte dat hij, naar mate zijn vorderingen binnenkomen, de schuld van zijn vader zal aflossen. Het bestuur is aangespoord zoveel mogelijk van hem te innen. Het besluit van het bestuur van 13 april 1764 om bij dat van 1 november 1763 te blijven, is goedgekeurd. De inlandse crediteuren van de overleden secunde te Kasimbazar Arend Jacob de Wilde zullen, ondanks hun dringend verzoek om betaling uit zijn boedel te ontvangen, niet tegemoet gekomen worden. Opdat er geen wettige reden tot klagen wordt gegeven, is het bestuur aangespoord om overeenkomstig het eerdere bevel deze boedel met spoed te verevenen. [fol. 1416] In afwijking van het eerdere verbod is bij besluit van 23 juli 1765 uit de boedel van de overleden factuurhouder Pieter Johan Ribout f 7875,- plus een rente van 6 % per jaar sinds eind april 1759 aan Weesmeesters te Batavia uitgekeerd. Dit was als legitieme portie voor zijn dochtertje in de kas te Hooghly gestort en in de hoofdboeken daar op de rekening van de weeskamer te Batavia ingeboekt. De boedel van Ribout was aan die van De Wilde gekoppeld. Het is een goede maatregel dat uit de boedel van de overleden derde persoon te Patna Daniel Aukema f 1955 is ingehouden, die hij tekort was gekomen op de leverantie van verpakkingsmateriaal. De rest van f 96 is ten gunste van Hooghly ingeboekt. Men verwacht snel een opgave van de factuurhouder hoe groot het debet in deze boedel nog is. [fol. 1417] Onder de huishoudelijke zaken moest helaas bij besluit van eind november 1764 f 975,- voor tien vaten teer, of rsd 40,30,- dan wel f 97,10,- het vat, betaald worden. Het bestuur moest de equipagemeester deze dure aankoop wel toestaan, omdat er geen teer uit Europa ontvangen was. De eerste in de kledenzaal maakte er verleden jaar bezwaar tegen dat hij onder ede moest getuigen, dat het aantal koelies en andere werklieden alleen voor de Compagnie was gebruikt en niet voor een minder loon te krijgen was geweest. Op zijn verzoek en het advies van het bestuur werd toegestaan om hem een vast bedrag voor koelieloon te geven bepaald naar het in genoemde jaren hoogste en laagste bedrag van ropia 2819 en 2294. Tevens vroeg men om een memorie hoeveel de pakhuismeesters [fol. 1418] te Hooghly en Kasimbazar daarvoor zouden moeten krijgen. Met deze vaste bedragen hoopte men zuinig uit te zijn en dat ze bij veranderende omstandigheden niet te zeer overschreden zouden worden. Maar uit de brief van 28 februari 1765 bleek dat op grond van stukken van de hoofdadministrateur en van de pakhuismeester te Kasimbazar het bestuur op 29 januari had besloten om de pakhuismeesters te Hooghly ropia 500, de eerste in de kledenzaal ropia 400 en aan de pakhuismeester te Kasimbazar ropia 400 per maand voor koelielonen uit te keren. Welke schijnbare redenen voor het totale bedrag van f 23.400,- ook worden aangevoerd, het is veel te hoog. [fol. 1419] Als er met overleg was gehandeld en er zuinigheid was betracht, zoals ieder doet als het zijn eigen zaken betreft, dan was het wel anders gegaan. Daar hier bij de huidige slechte omstandigheden en hoge uitgaven in Bengalen niet aan voorbijgegaan kan worden, is bevolen in plaats van het voorlopig uitgekeerde eens per maand een gespecificeerde rekening van de werkelijke uitgaven te eisen en die jaarlijks te laten beëdigden op waarheid en dat er, als ware het eigen zaken, was gehandeld. Dan kan vol-doening volgen met een eerder toegekende opslag van 5 %. Eveneens is het bestuur bericht dat niet was verwacht, dat equipagemeester Lucas Jurriaansz. Zuijderland, [fol. 1420] nadat hij de eed had afgelegd op de barkvrachten met de reserve genoemd in het besluit van 7 oktober 1763, zoals goedgekeurd door de Hoge Regering, nu weer met bezwaren tegen deze eed kwam. Hij probeert slechts om de goede opzet daarvan te ontlopen. De redenen die hij in de bijlage bij dit bericht daarvoor geeft, zijn van geen gewicht. De voorschriften betreffende de administrateurs en eersten in de kledenzaal en voor de equipagemeester aangaande barkvrachten, vaartuigen etc., waarop de laatste de eed moet afleggen onder ontvangst van

---

13 Nummering springt over van 1413 op 1415.